DET DANSKE FILMINSTITUTS BIBLIOTEK

AMOR'S GENISTREGER

PROGRAMMER CREDITS MM.

11381

Biograf Theatret

Vimmelskaftet 47

PROGRAM

Billetten gælder kun til en Forestilling bestaaende af samtlige Programmets Numre
For hver paabegyndt ny Forestilling maa ny Billet løses
Ret til Forandringer i Programmet forbeholdes.

Eftertryk forbydes.

Det grafiske Institut, Brolæggerstræde 11, Kbhvn.

(CAMOR's GENISTREGER)

Anna fra Ebeltoft.

En Komedie om Kærlighed.

En skønne Dag faar Piskemager Holm i Ebeltoft et Brev fra sin gamle Ven, Kaptajn Bach, i København, hvori han inviterer ham, Kone og Datter, den lille fikse Frk. Anna, en Tur over til København, hovedsagelig med den Bagtanke, at Frk. Anna vilde være et godt Parti for hans Søn, den unge Peter, der lige har faaet sine Løjtnantspauletter, og som derfor godt kunde trænge til den finansielle Medbør, som Frk. Anna vilde give ham.

Frk Anna er imidlertid ikke videre henrykt ved Udsigten til at skulle forloves med en København-Laps, som hun endog ikke engang kender, i Særdeleshed da hun allerede i Ebeltoft har et lille Sværmeri, Kommis Hans Knudsen, en bleg Yngling med højt tørt Haar, men som har daaret skøn Annas Hjerte med Bolcher og Konfektrosiner. —

Familien Holm drager til København og modtages med aabne Arme af Familien Bach, d. v. s. de to unge ser meget skævt til hinanden, og betragter hinanden med en vis Mistro, der holder sig i længere Tid.

Kærligheden kommer imidlertid som bekendt listende som en Tyv om Natten. En skønne Dag opdager baade Anna og Peter, der hidtil har haft en lille Veninde, Musse, at de i Grunden rigtig godt kan lide hinanden. Ved et Spil af Skæbnen, bistaaet paa den fikseste Maade af Frk. Anna, finder de to Unge hinanden, og Kommissen og Musse faar begge Løbepas paa en højst pudsig Maade, hvorefter de gamle Holms og gamle Bachs falder hinanden om Halsen af Glæde over Børnenes Forening, som jo alle Dage var deres hemmeligste og lykkeligste Drøm.

Fra Niagara.

Ved et af Naturens Underværker.

Amerikabesøgende faar ikke Lov at gaa Niagara forbi.

Langt fra de store Færdselsaarer gennem det amerikanske Fastland ligger de mægtige Vandfald, men smarte Amerikanere har lagt Jernbane derud til, og Trafiken gaar saa expedit, at den Fremmede, der ikke netop møder som »Tramp« eller for at skaffe sig Livsophold, ikke kan undgaa at følge Indbydelsen til at besøge og bese dette Naturens Underværk.

Og Synet er Rejsen værd!

Det vil indrømmes af vore Tilskuere, naar de har set, hvorledes Underet tager sig ud selv her i de levende Billeders overfor saadanne Fænomener trods alt lidt fattige Gengivelse.

Under Cirkus-Kuplen.

Klownens Hævn. Et Drama mellem Artister.

Musikken tier pludselig.

Det tætfyldte Cirkus aander op i spændt Forventning og stirrer mod Staldindgangen, hvorfra man hører høje uartikulerede Hyl, akkompagneret af Sprechstall-Mesterens omtrent ligesaa fjollede og højrøstede Stik-Replikker.

Dummepeter holder sin Entré.

Hvidmalet i Ansigtet, med store forbavsede Øjne og et dumt, stillestaaende Grin paa Læberne tumler han ind i Manegen, hilst af Publikums larmende Bifald, intelligent i al sin Idioti, genial ligefrem bag den dumme Maske.

Han er Trækplastret i Cirkus. Det er ham Folk er kommen for at se og høre; det er hans banale Sandheder man ler ad, hans Krumspring og Løjer, man morer sig over.

Og — hvor maa den Mand ikke være lykkelig? Hvor maa han, der er saa lystig og saa glad, saa kaad her Aften efter Aften, ikke være en munter og lykkelig Fyr ogsaa naar han gaar uden Maske Dagen igennem?

Men Klovnen græder, naar han er ene ....

Bajadsen bærer paa en hemmelig Sorg. Han kunde hulke bag Masken om Aftenen, naar Folk for en Krone eller to forlanger, han skal le og være fjollet glad. Hans Dage og hans Nætter rinder hen i Graad, i Sorg og evig Længsel efter den Kvinde, han elsker, men ikke kan vinde.

— — —

Det er Direktørens Hustru, den skønne Gyska, han elsker. Han har, siden han saa hende første Gang, følt sit Hjærte brænde af Elskov til hende. Han drømmer om hende, naar han er vaagen, og naar han sover — evig og altid.

Og han forfølger hende aarle og silde med sin Kærlighed, skønt hun Gang paa Gang har afvist ham, har ladet ham forstaa, at hun tilhører sin Mand og intet kan eller vil vide af ham.

Tilsidst vokser den Tanke sig fast i ham, at hun vil blive hans, naar Hindringen, Baandet, der binder hende, Manden, er borte, og han fatter den vanvittige, forbryderiske Idé at rydde ham af Vejen.

— — —

En Morgen tidlig, da Cirkus staar tom, sniger Klownen sig derind, kravler tilvejrs og — — skærer Tovene halvvejs over i den Trapez, hvori Direktøren om Aftenen skal arbejde.

Kun én har set, hvad Klownen har gjort.

Hunden Médor — Direktørens trofaste Ven.

Instinktmæssig har den fattet, hvad det er Slynglen har lavet. Og da han atter lister ud af Cirkus, kaster den sig rasende over ham og bider ham, hvæser imod ham af Arrigskab.

— — —

Aftenen er kommen.

Direktøren gaar til Vejrs under Cirkuskuplen, mens Publikum sidder i aandeløs Spænding og stirrer opad.

Han naar Trapez'en.

Men i samme Nu, han fatter den og begynder sin første Øvelse, brister Tovet i Trapez'en.

Et Skrig. Et tusindstemmigt Skrig fylder Cirkus.

Og nede i Manégens hvide Sand ligger Direktøren som Lig — dræbt.

Alle har rejst sig. Hele Cirkus er i Oprør. Inde i Manégen staar Artisterne angstfyldte, bedrøvede om den døde Direktør.

11381

Alle tror de, at Ulykken skyldes et Tilfælde, et Uheld, over hvilket ingen er Herre.

Men Hunden kommer da pludselig farende ind i Manégen. *Den* véd, hvem der er den Skyldige — hvem der har voldet dens Herres Død.

Dens Instinkt tumler endnu med, hvad den har set om Morgenen. Og rasende farer den imod Klownen — som en Vild springer den paa ham og truer med at rive ham i sønder — — til med Et Hustruen, Enken, vender sig imod ham, ser paa ham og af hans rædselsslagne Blik forstaar, at Hundens Angivelse er Sandhed, at *han* er Morderen!

— — —

Hævnen naar ham.

Han faar bøde, for hvad han forbrød i sin blinde Kærlighedsrus.

Willy som Spøgelse.

Anna fra Ebeltoft.

Nordisk Lystspil.

(Reprice).

Hovedpersonerne:

Frøken Anna	Fru Clara Wieth.
Løjtnanten	Hr. Carlo Wieth.
Kommis'en	Hr. Nic. Brechling.

En skønne Dag faar Piskemager Holm i Ebeltoft et Brev fra sin gamle Ven, Kaptajn Bach, i København, hvori han inviterer ham, Kone og Datter, den lille fikse Frk. Anna, en Tur over til København, hovedsageng med den Bagtanke, at Frk. Anna vilde være et godt Parti for hans Søn, den unge Peter, der lige har faaet sine Løjtnantsepauletter, og som derfor godt kunde trænge til den finansielle Medbør, som Frk. Anna vilde give ham.

Frk. Anna er imidlertid ikke videre henrykt ved Udsigten til at skulle forloves med en Københavner-Laps, som hun endog ikke engang kender, i Særdeleshed, da hun allerede i Ebeltoft har et lille Sværmeri, Kommis Hans Knudsen, en bleg Yngling med højt, tørt Haar, men som har daaret skøn Annas Hjerte med Bolcher og Konfektrosiner. —

Familien Holm drager til København og modtages med aabne Arme af Familien Bach, d. v. s. de to unge ser meget skævt til hinanden, og betragter hinanden med en vis Mistro, der holder sig i længere Tid.

Kærligheden kommer imidlertid som bekendt listende som en Tyv om Natten. En skønne Dag opdager baade Anna og Peter, der hidtil har haft en lille Veninde, Musse, at de i Grunden rigtig godt kan lide hinanden. Ved et Spil af Skæbnen, bistaaet paa den fikseste Maade af Frk. Anna, finder de to Unge hinanden, og Kommis'en og Musse faar begge Løbepas paa en højst pudsig Maade, hvorefter de gamle Holms og gamle Bachs falder hinanden om Halsen af Glæde over Børnenes Forening, som jo alle Dage var deres hemmeligste og lykkeligste Drøm.

Barnets firbenede Ven.

Karl og »Karo« er Verdens to bedste Venner!

De Gavtyvestreger, som Karl kan finde paa, er »Karo« vældig med paa — og det er mange.

Men »Karo« er ogsaa Alvorshund. Den har lært at gøre sig nyttig paa mange Omraader. Den fanger Tyve i Parken, den henter Grøntsager hos Frugthandleren paa Hjørnet, ja, den gør mangt og meget, som andre Hunde nok kunde lide at forstaa sig paa.

Den Position, som »Karo« har skabt sig indenfor Familien Meyer, er stor og rodfæstet, men den øges fra Dag til Dag, indtil den en skønne Dag kulminerer. Det gik saaledes til:

Lille Karl skal sove pænt og artigt, mens Mo'r og Fa'r og Storesøster gaar en Tur, og »Karo« skal passe paa ham, for ærligt

talt véd man jo nok, at Karl er en lille upaalidelig Fyr, der finder paa Ting, som Forældrene ikke helt kan goutere.

Og det var ikke helt for ingenting, »Karo« blev hjemme. I bar Skjorte vover Karl sig ud paa Marken og ned ved Aaen; han synes, det er helt sjov at »gaa Tur« paa egen Haand. Dog — »Karo« er klar over, at Fyren skal bringes hjem igen, og den er den stærkeste og trækker af med ham og anbringe ham atter i Sengen.

Da Fa'r og Mo'r kommer hjem, er alt i den skønneste Orden; men sandt at sige, er Karl blevet noget forkølet. »Karo« kunde have givet Forklaring herpaa, men den har sine gode Grunde til ikke at rende med Sludder! Nu bliver den sendt til Doktoren, og han ordinerer Medicin — men dejlig, sød Medicin, som Karl og »Karo« spiser i Fællesskab.

En Dag hører Fa'r om en Hundeudstilling. Selvfølgelig skal »Karo« med til det.

Og »Karo« fik Førstepræmie, med hvad dertil hørte!!

Beschreibung zu "Amors Geniestreiche".

Eines schönen Tages erhält der Peitschenfabrikant Holm in Ebeltoft einen Brief von seinem alten Freund, dem Hauptmann Boch in Kopenhagen, worin er ihn nebst Frau und Tochter, dem chicken Fraulein Anns, einlädt, nach Kopenhagen herüber zu kommen, hauptsächlich mit dem Hintergedanken, dass Fräulein Anna eine gute Partie für seinen Sohn, den Peter, wäre, der eben die Leutnantepaulettes bekommen hat, und dem deshalb der finanzielle Nachschub, den Frl. Anna ihm geben könnte, sehr zu wünschen wäre. Fräulein Anna ist jedoch nicht gerade entzückt von der Aussicht, sich mit einem Kopenhagener Geck zu verloben, den sie dazu nicht einmal ordentlich kennt. Sie hat nämlich schon in Ebeltoft eine kleine Schwärmerei, den Kommis Hans Knudsen, einen bleichen Jüngling mit hoch gebürstetem Haar, der Schön-Annas Herz mit Bonbons und Konfektrosinen betört hat. Na - die Familie kommt also nach Kopenhagen und wird von den Bochs mit offenen Armen empfangen, d.h. die beiden jungen Leutchenssehen sich ziemlich schief an und betrachten einander mit einem gewissen Misstrauen, das längere Zeit anhält. Aber die Liebe kommt bekanntlich leise wie ein Dieb in der Nacht, eines schönen Tages entdecken beide, Anna sowohl wie Peter, der bisher eine kleine Freundin, Musse, gehabt hat, dass sie einander eigentlich sehr gut leiden können. Durch ein Spiel des Schicksals- dem Frl. Anns höchst geschickt zur Hilfe kommt, finden die zwei jungen Leute einander, und der Kommis und Musse bekommen beide auf höchst komische Weise den Laufpass. Die alten Holms und die alten Bochs fallen einander um den Hals und freuen sich über die Vereinigung der Kinder, die ja schon lange ihr heimlicher, glückseliger Traum gewesen war.

A/S NORDISK FILMS-KOMPAGNI

KOPENHAGEN

BERLIN. WIEN. LONDON. GENOVA.
NEW YORK. MOSCOU.

BERLIN S. W. 48.

FRIEDRICHSTRASSE 13.

Telegram-Adr.: „Nordfilm". Telephon Amt IV 10191.